

Ruth Giesen

Ik groeide op in Zuid-Limburg; bij ons was geen water. Maar ik leerde vriendinnetjes kennen die hun schoolverlaterskamp op het Wad beleefd hadden en terug wilden. Als zestienjarigen stapten we op in Harlingen. De schipper had weinig vertrouwen in me. Ik zat de hele dag bij de voorborders te dromen en in de golven te staren en leerde de hele week, en ook de week in het jaar daarop, niet wat een overstag was.

Een paar jaar later was ik maat en werd ik op een ochtend heel vroeg wakker. We lagen geankerd in het Gasboeiengat in een stille, prachtig kleurende zomerochtend. Wat heb ik, dromer, toch een gek gevoel...? Ik voelde me thuis.

Het lijkt wel bijna stiekem gegaan te zijn, maar ondertussen is zeilen mijn beroep. GZV doe ik omdat ik het leuk vind om me te verdiepen, en om alle mogelijkheden open te houden. Want ik ga graag waar ik wil. Vooral als ik nog niet weet waar dat is.